

רב"ט הר-קידר יניב

3470024

בן יהודית ויצחק

נולד ב- כ"ד חשוון תשכ"ג 21.11.1962

התגייס לצה"ל ב- 19.1.1981

שרת בפלהח"ן 238

נפל ב- כ"י תמוז תשמ"ב 11.7.1982

בקרוב בביירות במבצע "שלום הגליל".

הר-קידר ייב,

בן יהודית ויצחק, נולד ביום כ"ד בחשוון תשכ"ג (21.11.1962) בקיבוץ עין-השלושה. לאחר שהוריו עברו לעיר למד בבית-הספר היסודי "אורנים" בנוה-מונוסון. אחרי-כן המשיך וסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון המקצועי "אורט סינגלובסקי", במגמת אלקטרוניקה. ייב היה תלמיד טוב והצטיין במיוחד באלקטרוניקה. מנעוריו חלם להמשיך את לימודיו בתחום זה בטכניון. כבר בגיל שלוש-עשרה השתתף בתחרויות לגילוי כישרונות צעירים, המתקיימת מדי שנה במכון ויצמן. ייב בנה לתחרות כספת אלקטרונית וזכה בפרס על הדגם המתוחכם שהמציא.

היה פעלתן ורב מרץ ואהב לתרום מידיעותיו ולעזור לזולת. את שעות הפנאי הקדיש לפעילות בצופים ובתחנות מגן דוד אדום בקיראון, אליה היה נוסע בכל ערב שבת. ידידיו בתחנה מספרים שהתמיד להופיע בד"קנות לימי התורנות שלו ועבד במסירות ובאהבה. כל הנהגים ואנשי הצוות נהנו לעבוד במחיצתו, שכן ידע להשרות שקט ורוגע סביבו. הוא התעניין בנעשה בתחנה גם בימים שלא היה תורן ותמיד אפשר היה לשמוע אותו מתווכח, פותר בעיות וצוחק עם אנשי הצוות. בכל תחום ותחום פעל ייב מתוך תחושה של אחריות וברוח של התנדבות. למרות הביישנות והשתקנות שאפיינו אותו היה תמיד במרכז העניינים, מוקף חברים, אהוב על כל מיודעיו וקשור מאוד למשפחתו.

ייב גויס לצה"ל במחצית ינואר 1981 והתנדב לשרת בחיל-האוויר. הוא עשה שנה בקורס טיס, וכאשר הוסב לתפקיד נווט, הדיח את עצמו מהקורס והתנדב ליחידת סילוק-פצצות של חטיבת גולני. הוא היה אהוד מאוד על חבריו ועל מפקדיו, שראו בו חייל למופת.

בעת מבצע שלום הגליל שירת עם יחידתו בלבנון והצטיין בכל מעשיו. ביום כי בתמוז תשמ"ב (11.7.1982), במהלך חילופי אש עם כוחות של סורים ומחבלים ליד אוניברסיטת ביירות, נפגע הנגמ"ש שלו פגיעה ישירה וייב נהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים ושתי אחיות.

מכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "ייב, שהתחיל כפרח טיס והמשיך כלוחם ביחידתי, התגלה לנו כבחור נהדר וכלוחם מעולה, עשוי ללא חת. במהלך המלחמה לחם ייב ללא מורא במסירות נפש והיה דוגמה חיובית לשאר החיילים במחלקתו. הוא התבלט כאחד החיילים המעולים יותר ביחידה. לאורו נגדל דורות נוספים של לוחמים שימשיכו את דרכו בהגנת המולדת. יהי זכרו רוך".

אתר ההנצחה שבצומת גולני, שמור ספר לזכרו, הכולל צרור מכתבים.

גולני - באימון ובשגרה

אורחת, עשיבה מדיה וקשת, היא "דרך חקרבות של החטיבה". עשרות אחרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואף ומאמציים וחמישים חללים... כל אלו הם ידועה נאמנה ושכאיבה למורשת-הקרב ולפעילות המבצעית... ועם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, חוזרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שירותם חסדיר, כלוחמים וכמפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה כל תקופת שירותם היותה ב"אימון ובשגרה"!

הפרק הזה מוקדש לאלו אשר בסבב שנתי קבוע היו "עולים לקר", "יורדים לאימון", יוצאים ל"רילה", ל"נופש" ול"תעסוקה", לאלו שלא נטלו חלק בקרב וגם לא עברו את הגבול לצורך חזירה או פשיטת, לא מגעו באויב, וגם לא חילצו חבר מצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש, וכל שירותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש.

אם תשאל, תיווכח איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשטת החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, 'קדש', 'ששת הימים' או 'יום הכיפורים'; במלחמת ההתשה והמרדפים, במבצע 'ליטאני' או 'של"ג', במלחמת לבנון או ב'שטחים'... אם תשאל, הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים: על סיור הבוקר והסיור האלים, על התצפית והמארב, על ניווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, תחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד ובחטיבה. הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את ה"פ, המ"מ, הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה והשמועות... חכוננות, ה"הקפצות", המסדרים, ה"ציאות"... כולם לקחו איתם עם כל הזכרונות, את ה"קיטבוק", ה"פק"ל והתד"ל. שק-השינה, המדים והדרגות. אפוד-המגן, השש-בש, הקסדה ואין-ספור חוויות...

ועל כן, ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה ומאמץ וחזרו רטובים מריצת-לילה, ממסע, ממטווח ומעשרות ימי אימונים: אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-לילה ואימון-יום, אימון מחלקתי, פלוגתי וגדודי. אימון-הפרט ואימון החטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה: ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר, עם שריון ותותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימייה ורימונים, עם חגור מלא או "חגור פילים"; עם קפל"ד ושכפ"ץ, 'פאוצ'ים' ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי: "סטן", "עוזי", "צ'כי", "אפ-אן" או "גליל". עם מגל"ד ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות בגולני, פירושו להתאמן עם כל הנשמה ולשאת בגאווה את הכומתה החומה...

להיות בגולני, פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, לשרת בגדודים, ב"סיירת", ב"עורב", בפלוגת-הקשר, בפלוגת-ההנדסה או ב"מפקדה". להיות בגולני, פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"...

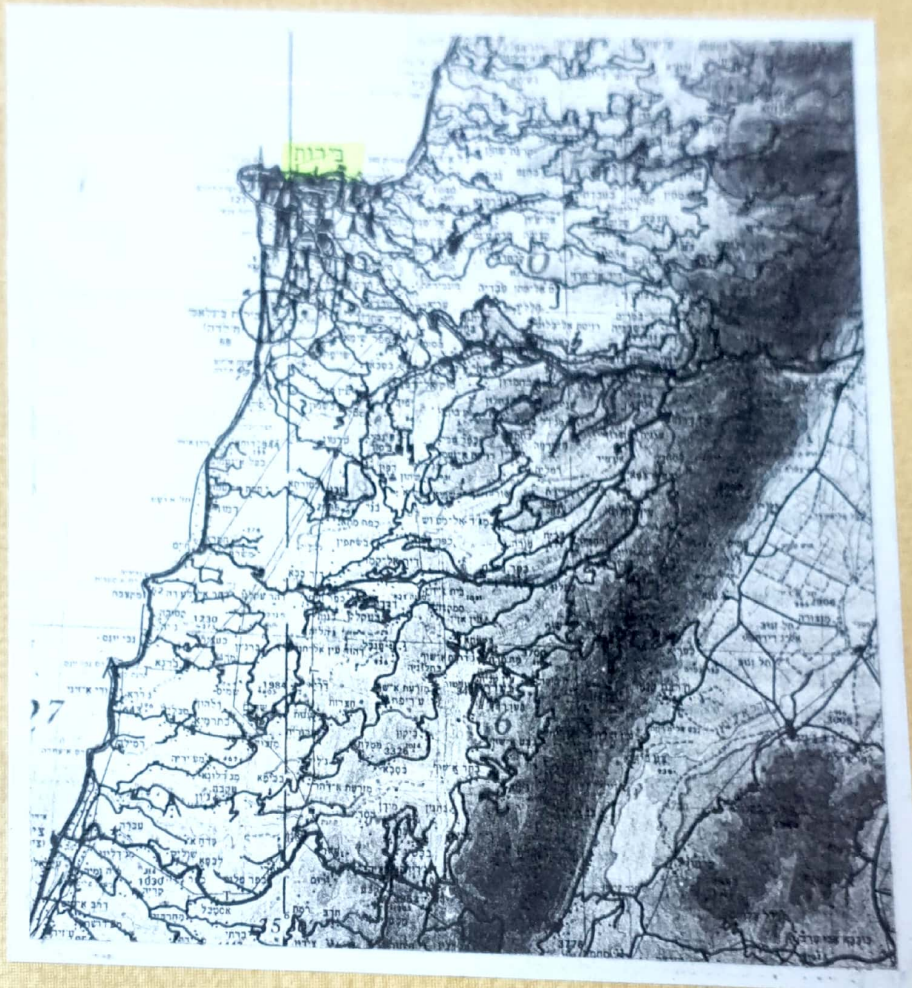
להיות בגולני, זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של אימון ושגרה!

דרך הקרבות של חטיבת גולני

"הקרב על בירות" (יוני-ספטמבר 1982)

במשך ארבעה חודשים, (יוני-ספטמבר 1982), היו חיילי הלחי שוחפים למאמץ המתמשך של צה"ל לכבוש את בירות ולחזק את המצור עליה, לבצע את שדה-התעופה ואת השכונות הדרומיות, במטרה להביא ליינוי כוחות אש"ף, בהנהגת יאסר ערפאת, מתבססת הלבנונית. ב-19.8.82 חבר כוח הסמ"ר ש עם כוח המא"ש באזור כפר-סיל - נמיר, ומ-23 עד 25 ביוני 1982 נלחמו חיילי החטיבה במורת העיירה בחמית, בקרב על כביש בירות-דמשק. לאחר מכן שבו חיילי הלחי למורת שדה-התעופה. ובמשך החודשים לחמו חיילי החטיבה ל"שיפור צמדות" ולחידוק המצור על בירות. 8 מחילי החטיבה נמלו ורבים נפצעו. בחודשים יולי-אוגוסט 1982, במורת נמל-התעופה ובקרבות על השכונות הדרומיות ברז אל-ברצנה ואל-עושי. ב-21.8.1982 הוחל מתחילת פינוי המחבלים מבירות, ויומים אחר כך נבצר כשיר נמל לנשיא לבנון. אלא שחשאי הנבחר נהרג ב-14 בספטמבר 1982, כאשר ניקר במטה הפלנגות הנוצרית בבירות. למחרת נכנסו כוחות גדולים של צה"ל, ובתוכם גם חיילי גולני, למערב בירות. לאחר שבע, בעקבות פרשת "סברה ושחילה", פונה צה"ל את מערב בירות. חם מבצע "שילום הנל"ל". במבצע "שילום הנל"ל" (של"ג) - בחודשים יוני עד ספטמבר 1982, איבדה חטיבת גולני 46 חללים. אך המלחמה לא תמה, וכוחות צה"ל נשארו בדרום-לבנון שלוש שנים נוספות.

על רקע מערב ביירות, נזחרים מיירות הצלפים, מתקדמים חיילי גולני לעבר אחת העמדות

בתוככי ביירות

כל המקיים נפש אחת באילו קיים עולם מלא

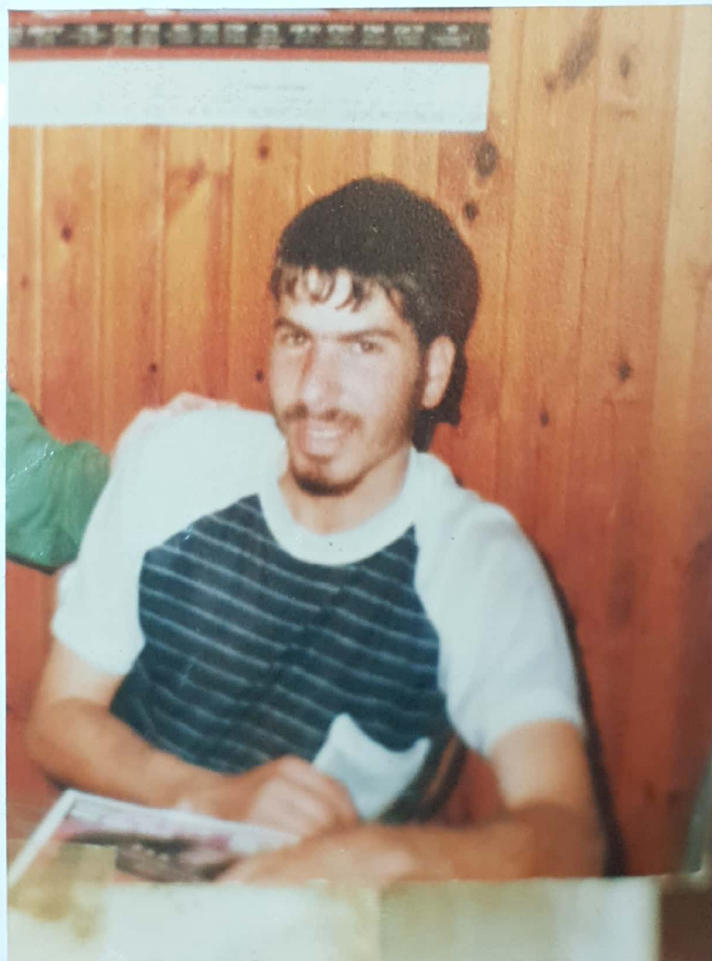
תעודת הוקרה

ל
יניב וא-קידר

עם גיוסך לצה"ל
תודתנו נתונה לך
על גילוי מסירות
ורוח התנדבות
בעת פעילותך
במסגרתנו

עלה והצנח
וער

ממציא הכספת האלקטרונית נפל בגזרת בירות

היה בן 14 בלבד, ועלה בידו לבני
קספת אלקטרונית. על דגם מתוחם
זה הוא זכה בפרס עידוד. היה
כאשר למד בחיבון, יד שיעלובסק
בתל אביב. בשנות האלקטרוניקה.
ונב ביקש לשרת בחיל קרבי ו
הגיע לשידור נעני. בחילופי אש בו
רת בירות נפל.
יהא זכרו ברוך.

חברי היחידה לפעולות נוער עסק
ביום בהתמדה אחרי התקדמותם והי
שניהם של משתתפי הפעילויות השו
נות במכון.
בחודש שעבר הגיעה אליהם הודעה
המרה על נפילתו של ונוב, הרקודר,
אחד הצעירים המבטיחים, שהשתתף
בתחרות חוגמים והעבודות בשנת
1976. יניב השתתף בתחרות זו כש-

יניב הרקודר ז"ל ליד הכספת האלקטרונית שבנה בחיותו בן 14

מכון ויצמן למדע

THE WEIZMANN INSTITUTE OF SCIENCE

REHOVOT, ISRAEL

רחובות .. ישראל

DEPARTMENT OF SCIENCE TEACHING
YOUTH ACTIVITIES SECTION

חטיבת חקירה לחורבנות המדעים
היחידה לפעולות נוער

15.12.76

לכבוד

הגב' רחל צבי

שלום רב,

רציתי לכתוב למאשר שהאילן אתה המצאתך שהוצגה
לתחרות החוגמים והתמצאות השליי של מכון ויצמן.
המכתב התחבר ע"י צעירים ומהווה הגנה על פטנט
ונצרים למטף חצי שנה.

בברכה,

ד"ר יניב הרקודר
מרכז התחרות

מכון ויצמן למדע
THE WEIZMANN INSTITUTE OF SCIENCE

REHOVOT - ISRAEL

רחובות - ישראל

DEPARTMENT OF SCIENCE TEACHING
YOUTH ACTIVITIES SECTION

סחלקה לתורמת המדעים
יחידה לפעולות נוער

9/12/76 חאריז

לכל מאן דבצי

אנו החתומים מטה מצהירים בזה כי ראינו ב- 9/12/76 את המצאתו של הר קידר יניב, יליד 1962, "כספת אלקטרונית", שנמסרה לתחרות הדגמים של מכון ויצמן. ההמצאה חוצג בהערוכה הדגמים, במכון ויצמן אולם ויקס בחאריזים - 23.12.76 - 20.12.76.

ולראיה באנו על החתום :

אלנב' מ. רלד - איגוד הממציאים ת.ד. 459 חל-אב יב
דר' משה רשפון - היחידה לפעולות נוער, מכון ויצמן
דר' נטע מפרז - היחידה לפעולות נוער, מכון ויצמן

צבא חגנה לישראל

דואר צבאי 01738

3 תמוז תשמ"ב

11 יולי 1982

לכבוד

משפחת הר - קידר חיפה

בנך, רב"ש יוניב הר - קידר שלחם במסגרת יחידתי, במלחמת "סלום הגליל", נפל בקרב, בבירוח, בפאתי שכונת חי - א - סלם בתאריך כ" חמוז תשמ"ב, אחד עשרה ביולי, אלף חשע מאות שמונים ושחיים.

במהלך יום קרב, וחילופי אש בין היחידה לכוחות מחבלים וסורים, סתבצרו באזור שמעריבה לאוניברסיטת ביירות, נפגע הנגמ"ש של יוניב פגיעה ישירה שיל פגז ויוניב נהרג.

יוניב שהתחיל דרכו כפרח סיס, והמשיך כלוחם ביחידתי, יחידת התבלה של גולני, התגלה לנו כבחור נהדר, וכלוחם מעולה עשוי ללא חת, התבלס עש מהרה כאחד החיילים המעולים ביותר ביחידה.

במהלך המלחמה, לחם יוניב ללא מורא ובמסירות הנפש, והיה דוגמא חיובית בולטת ביותר לשאר החיילים במחלקתו!

לאורו - נגדל דורות נוספים של לוחמים, שימשיכו את דרכו - נאגנת המלחמה. בשמי ובשם כל חיילי היחידה קבלינא את הנחומינו ואת השתתפותינו באבלך

הכבוד, על יקיר שנלקח לנצח!

יהי זכרו ברוך!

בביתק ברקאי, סרן

מפקד היחידה

הידועה המרה על גמילותו של
יניב שלצו בקרבות בבירות תפסה
אומצו בעיניו של חפנות אחרונות
לטקס פרידה ממחנכים שעמדו
לתנאים לצח"ל ואז עברה במחשבתו
התמונה כמו פסרש

יום הפרידה מניב ערב גיוסו
לצה"ל ואי חדיעה שפעם הילד
החמד הזה לא יחזור מחקר, ימלא את
חובו לאורחי המדינה שכל כך אהב
יניב החל את התנדבותו בסניף
כשמלאו לו 15 שנים, ילד חמד שקט
וכישר במבט לאחר הפגמי שהביישנות
של היתה חברותו השנייה

התנדב במשך 3 שנים עד גיוסו
לצה"ל. מסור היה להתנדבותו בסניף
הרפיע בקביעות בימי חתונות שלו,
עבד במסירות ועשה את כל המוטל עליו
באהבה. נחנים וחצות בתחנה אהבו
לעבוד איתו כרגעים חקשים בעבודה
ידע לחייך ולהשרות על כולם אוירת
רגיעה ושקט

מחזן לימי ההתנדבות החבריים
שלו אפשר היה לראותו יושב עם חבריו
מחזן לתחנה צוחק יצחק ומנסל את כל
הענינים. כזה היה יניב אהב את חייים
אהב את הארץ אהב את מדינת וידע
לחנות מאתפיה זו

בפעם האחרונה שראינו אותו בא
לביקור במידים גרמה עיניו ויחד עם זאת
כמובן חייך את אידו מחזקו הפקסר
מים ואמר "קשה" לא פירא הכל
יעבור" בדרך האחרונה למצותו בהר
הרצל פירושלים חבנתי שיניב ידע
לאחוב את כולם ופילס אהבו אותו ודי
היה לראות את חברו חסוב שלפולס לא
נפרדו ואת חבריו המתנדבים מזילים
דמעות כאב מול קברו הרענן בבדי
להבין שהאבדה היתה כבדה ושאת
חבריו מכרו נמשיך לזכור ולאחוב
אותו כמו שחיה. יהי זכרו ברוך.

**מקום הנפילה - על יד הפקולטה למדעים
באוניברסיטת ביירות**

בן יצחק ורחל

חיי-סוד י"ב

28.11.1942

ס"ה בחשוון תש"ג

נולד

11.7.1982

ט' בתמוז תשמ"ב

נפול

י"ב נולד בעיר קרית-חיים, שבנגב המערבי, בעבור שניים עבר עם משפחתו לקיבוץ ניר-זר, מאוחר יותר, בשנת השישה לחייו עברה המשפחה למרכז הארץ, את לימודיו היסודיים סיים בבית"ס היסודי בנוו-מנחם ואת לימודיו התיכוניים בבית"ס "אורט" ביר אלה.

את צעדיו הראשונים בצח"ל עשה בקורס סיום, אך במרוצת חרות עבר להסיבת גולני. י"ב נפל במלחמת "שלום תגליל" ב- 11 ביולי 1982.

אלה בתמצית סדרת חייו של העלם בן ה-20, שכל חייו עוד היו פרושים לפניו. מאחורי חירות חיבת האלה תבנית דמות נאצלת, ישרה וכנה, רוויה אידיאלים, אדם לוחם אך צנוע, המוכן לתת מעצמו מבלי לבקש תמורה.

י"ב כילד וכבד את "סגור" מסבכו, מופנם ורגיש ומעולם לא שיחק את מקורביו במשכוחיו ולבסוף. גישתו תאבליטית לחיים מנעה החלטות חפזות, אולם בתחילתו החלטה כלשהי, עמד על דעתו בעקשנות. הוא החשיב מאד את מקצוע האלקטרוניקה וראה בו עולם ומלואו. הדרו חפך לבית מלאכה מצוייד בחלקים שונים וכלים מכלים שונים, ובסדנתו הצליח להתקין דגם של כספת במסגרת אלקטרונית, שזיכתה אותו בגיל 15 בפרס מסעם מכון וייצמן - פרס למצויימים צעירים.

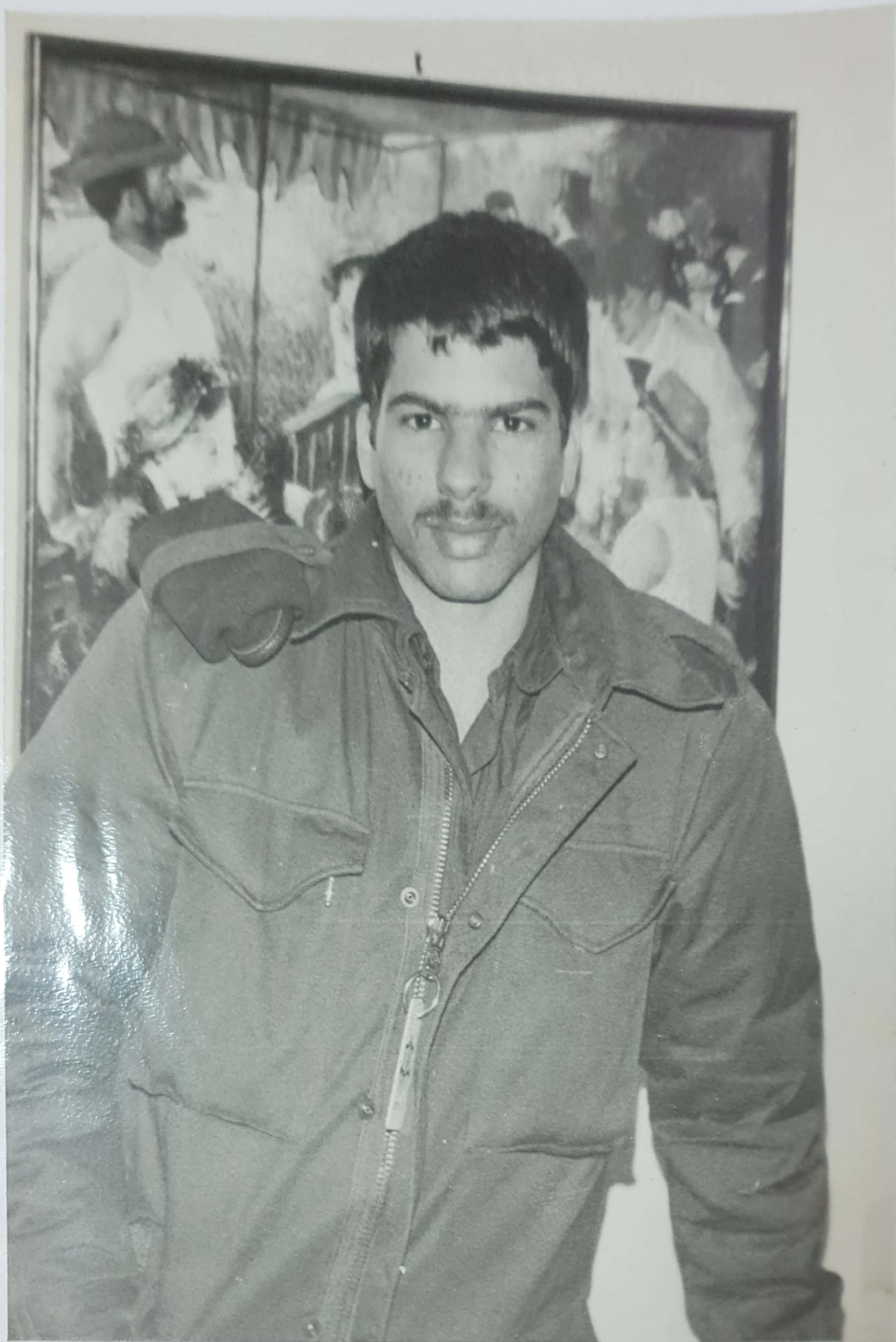
בשנה ה-15 לחייו התנדב למגן דוד אדום בקריית-אונן, והתמיד בהתנדבותו עד יום גיוסו לצח"ל. י"ב היה חבר בשכס הצופים בנוו מונסון והצטיין במחנאות וב"כתובות האש" המסובלות בתורפות הנוער.

מגיל 17 נשא בין מסמכיו העודה, המאשרת שימוש באברים מגופו במקרה של מות, בבנקו את תחלתו, אמר: "המות יכול להמחיק בכל קרן רחוב, ובתרומוי זאת אדע שאפשר להציל חיים של אדם אחר."

הגיוס לצח"ל מהווה בשביל כל נער אנגר ומבחן של ערך עצמי. י"ב בילדותו פל מחתקפי "ספרת" ולעתים אף נזקק לאישפוז. הוא ידע שמפגע זה עלול לחזות מכשול בגיוסו ליחידה קרבית, הפחד ממני ה"ספיף ספרת", חפך למנוף בתרגילי כושר וריצות סדירות, על-פניה לא לחיכשל במבדקים תרפואיים והוא הצליח במשימתו. תחילה התנדב לקורס סיום והתקבל כחניך, כעבור חודשים מספר הוחלט להעבירו למגמת נווטנים, אך י"ב העדיף ל"יחידה" את עצמו מבית"ס לסיים, לעבור למחלקת החבלה בגולני. הוא עבר משבר קשה, כאשר יחידתו נשלחה כעתודה לפינוי ימית. הוא מנה למפקד ואמר: "אילו הייתי אזרח, הייתי בין המתנדבים לפינוי, אבל כחייל, אם היגתן חסודה ו... ימלא אותה בצער ובכאב, תחלטה המפקד היתה להשאירו כשומר על מאהל היחידה.

בגלוייתו האחרונה, אותה כתב בהחזית בבירות, סיפר שעמד לצאת לקורס חובשים, אך מפקדו הישיר ביטל את יציאתו, כי ביטס לשבועו שיצא לקורס קצינים. כעבור שבוע נפל בערי בירות. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בתר הרצל, בירושלים.

יחי זכרו ברוד !

הר-קידר יניב ז"ל
1962-1982

חופים הם לפעמים געגועים לנחל שאהב.
יש במקומות שלנו נחלי אכזב,
ראיתי פעם חוף
שעזבו הנחל ושכחו,
והוא נשאר עם לב-שבור של אבנים וחול.
גם האדם יכול
שישאר נטוש ובלי כחות
כמו החוף.

אף תצדפים
כמו שתמים או כחופים,
גם הצדפים הם לפעמים געגועים
לבית שהיה,
ורק הים
שר שמה את שיריו.

כך בין צדפי לבו של האדם שרים לו נעוריו.